

Bemærkninger til foranstaaende Lovforslag.

Da det er nødvendigt i næste Finantsaar endnu at bevirke en overordentlig Indtægt for Statskassen, søges denne ligesom i de foregaaende Aar tilveiebragt ved en Indkomstskat. Det foreliggende Forslag til Lov om en saadan er, som det vil sees, væsentlig forskjelligt saavel fra Loven af 25de Juli f. A. som fra det Forslag, der i Rigsdagens næstsidste Samling blev forelagt af Regjeringen. Som det af de hiint Forslag vedføjede Bemærkninger fremgaaer, maa det anses for at ligge i en Indkomstskats Natur, at den falder ligelig paa al Indtægt i Landet, at den altsaa udskrives med en for samtlige skattepligtige Indtægter fastsat Skatteprocent, aspasset efter det Behov, Statskassen til den givne Tid har. Loven af 25de Juli f. A. fik imidlertid efter Forhandlingerne i Rigsdagen et herfra forskjelligt Indhold, idet den fordeelte Statskassens Behov med bestemte Summer paa de enkelte Communer, hvorved Skatteprocenten for hver af disse kunde blive og er bleven forskjellig. Fortrinene og Ulemperne ved hvert af de tvende Systemer ere saa ofte og saa udførlig blevne forhandlede, at der ikke kan være Anledning til her at komme tilbage paa dem. Det vil imidlertid være klart, at naar Hensigten med Udfrivningen af en extraordinair Stat skal kunne naaes, maa Statskassen kunne sættes istand til at gjøre Regning paa, at det fornødne Beløb ogsaa virksomt vil indkomme. Dette er den Fordeel, som det i Loven af 25de Juli f. A. fulgte Princip medfører, medens det Samme, navnlig saalænge Indkomstbestatningen endnu bevæger sig i uvante Forhold, under det andet System ikke lader sig opnaae uden særegne Sikkerhedsbestemmelser især for de paa Landet faldende Indtægters Bedkommende, hvor Bedømmelsen af Bruttoindtægternes Størrelse og deres Nedsettelse til Nettoindtægter efter Forholdenes Veskaffenhed frembyder særlige Vanskeligheder. De Sikkringsmidler, der ved tidligere Leiligheder i saa Henseende have været opstillede, ere deels fra forskjellige Sider ikke fundne heldige eller tilstrækkelige, deels have de været forbundne med altsfor uforholdsmæssige Omkostninger. Undgaaes kunne de imidlertid ikke,

og den vundne Erfaring navnlig efter Udtalelser fra de Mænd, hvem Gjennemførelsen af Enkeltighederne i Loven af 25de Juli f. A. har paahvilet, bestyrker dette. Under disse Forhold har man maattet ansee det rettest at søge at forene de tvende Systemer, og derved bevare den af det ene for Statskassen flydende Fordeel, medens man søgte dermed at forbinde det andets Fortrin og forberede dettes fuldstændige Gjennemførelse. Det tør næppe nægtes, at den Hovedindvending, der kan gjøres mod det i Loven af 25de Juli f. A. fulgte Princip, nemlig at Beskatningen derefter kan fremtræde ulige paa de forskjellige Steder, vinder i Styrke, jo mindre de enkelte Kredse ere, for hvilke der forud fastsættes et bestemt Beløb, som de have at udrede, medens den taber i Betydning, jo større disse Kredse ere. Det er denne Betragtning, som har været den veiledende ved Lovforslagets Udarbeidelse, og man er da bleven staaende ved, at — asseet fra Kjøbenhavn og Søkkelunds Herred, hvor Forholdene ere eiendommelige — Fordeligen forud af det Beløb, som skal svares til Statskassen, indskrænker sig til for Landets Bedkommende at omfatte Amtsraadsfredsen og for Kjøbstædernes Bedkommende hvert Amts Kjøbstæder under Cet. Indenfor de saaledes opstillede Skattekredse bliver altsaa Skatteprocenten eens. Ikke alene herved vil det være vundet, at Skatteprocenten bliver den samme for større Omkredse, end det hidtil i Loven fulgte System har kunnet bevirke, men da Aligheden, som fornævnt, vover jo mere man ved den forud bestemte Fordeling af det udførlige Beløb stiger nedad med Hensyn til Kredsenes Størrelse, og aftager, naar man gaaer i modsat Retning, bringer man ogsaa derved Lovbestemmelserne nærmere det rene Indkomstskatteprincip. I andre Henseender vil ogsaa ad denne Vej opnaaes en Fordeel, idet Spørgsmaalene om Fordelingen af en Persons Skatteindtægt mellem forskjellige Skattekredse vil tabe i Tal.

Ogsaa i en anden Retning har man søgt at tilveiebringe en Gensartethed, navnlig ved at anordne Skattecommissioner, af hvis